

U2023/02898

u.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar Ny myndighetsstruktur för finansiering av forskning och innovation (SOU 2023:59) och underlagsrapporten Statlig forskningsfinansiering (SOU 2023:19), dnr U2023/02898

Linköpings universitet (LiU) har beretts tillfälle att yttra sig över forskningsfinansieringens delbetänkande, Statlig forskningsfinansiering Underlagsrapporter (SOU 2023:19), och slutbetänkande, Ny myndighetsstruktur för finansiering av forskning och innovation (SOU 2023:59), och lämnar följande synpunkter.

Sammanfattning

LiU har en positiv grundsyn på utredningen och välkomnar en samlad översyn av den statliga forskningsfinansieringen. Nuvarande struktur har existerat i över 20 år varför betänkandet är emotsedd.

Sammanfattningsvis har LiU följande övergripande synpunkter på remissen:

- Betänkandena lyfter relevanta problemställningar, men analysen av risker och vad man kommer att uppnå med förslaget är desto svagare.
- Utredningen hade också varit förtjänt av en helhetsanalys av hela forskningsfinansieringssystemet, inte bara den statliga delen. Det ingick inte i utredningens uppdrag utan är något som bör göras innan beslut om en eventuellt omfattande omorganisation fattas.
- Förslaget riskerar att leda till att forskningsfinansieringen läses fast i två eller tre stuprör. LiU saknar en fördjupad analys eller förslag på hur samverkan ska ske mellan de föreslagna nya myndigheterna.
- LiU noterar att förslaget i sin helhet förflyttar ansvarsområden mellan de olika myndigheterna vilket resulterar i att framför allt Vetenskapsmyndigheten förlorar flera ansvarsområden jämfört med Vetenskapsrådet. Denna förskjutning bör analysera mer noggrant.

- Betänkandet brister avseende en djupare analys av förutsättningar och stöd för innovation och tillväxt, disruptiv respektive inkrementell innovation samt nyttiggörande och genomslag av forskningsresultat till gagn för samhällets utveckling och näringslivets konkurrenskraft.
- LiU ifrågasätter också hur anslagen fördelats i det nya förslaget då medel till fri forskarinitierad grundforskning verkar minska i förhållande till nuvarande myndighetsuppdrag.

LiU avslår eller tillstyrker följande förslag:

- LiU **avslår** förslaget om att avveckla nuvarande Vetenskapsrådet för att skapa den nya Vetenskapsmyndigheten. LiU föreslår att Vetenskapsrådet lämnas kvar men att densamma bör få ett utökat uppdrag och förnyad instruktion.
- LiU **tillstyrker** det alternativa förslaget om att inrätta en gemensam myndighet för strategisk forskning och innovation.
- LiU **avslår** förslaget att regeringen ska utse styrelsen för Myndigheten för strategisk forskning och föreslår i stället att lärosätenas inflytande och forskarkompetensen säkras vid tillsättande av styrelser på liknande sätt som för Vetenskapsrådet.
- LiU **avslår** förslaget om att alla myndigheters forskningsfinansiering ska avvecklas. Detta gäller företrädesvis Naturvårdsverket, Trafikverket och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB. Dessa myndigheter har unik beställarkompetens där dialogen med lärosätena är viktig för att denna ska vidareutvecklas.
- Även om LiU förstår intentionen att samla internationaliseringsansvaret till en myndighet så **avslår** dock LiU förslaget att Myndigheten för strategisk forskning skall ha detta ansvar och föreslår att det bör delas mellan Vetenskapsmyndigheten och Myndigheten för strategisk forskning.
- LiU **avslår** utredningens förslag om hantering av forskningsinfrastruktur. Det gäller både ämnesrådets föreslagna roll och de två nya föreslagna råden för infrastruktur, dvs e-infra och storskalig infrastruktur, på Vetenskapsmyndigheten. LiU föreslår att nuvarande hantering av forskningsinfrastruktur inom Vetenskapsrådet är att föredra och att denna i stället bör vidareutvecklas.
- LiU **tillstyrker** förslaget om ett samlat ansökningssystem för alla forskningsfinansierade myndigheter.

Sammantaget ser LiU en organisation för statlig forskningsfinansiering där Vetenskapsrådet fortsatt har en viktig roll i fördelningen av bidrag till grundforskning inom alla forskningsområden. En viktig pusselbit blir dock att justera Vetenskapsrådets instruktion så att alla forskningsområden täcks och har en hemvist. LiU ser också vinsten med att slå ihop finansiering inom strategisk forskning och innovation till en ny gemensam myndighet enligt det alternativa förslaget i utredningen. Detta får dock inte ske på bekostnad av lägre

kostnadstäckning för den fria forskarinitierad grundforskningen som de facto är grunden för den tillämpade- och behovsmotiverade forskningen. En avgörande framgångsfaktor för en förnyad myndighetsstruktur är långsiktigheten i finansieringssystemet samt hur samverkan mellan dessa myndigheter ska ske. En sådan samverkan gäller inte bara myndigheterna emellan utan likväl mellan berörda departement då politisk långsiktiga mål är minst lika viktig.

LiU lämnar följande synpunkter på slutbetänkandets olika delar och förslag:

5.4 De sju kriterierna

LiU instämmer med de sju kriterierna som ska värnas och som presenteras i utredningen och vill betona vikten av den nya organisationen främjar den fria forskarinitierad forskningen.

5.4.4 Bidrar till forskning som ger förutsättningar för forskningsanknuten utbildning och livslångt lärande

LiU ser positivt på att en "uppvärderad syn på utbildning" finns med inom kriterierna för framtidens statliga externa finansiering av forskning och innovation.

5.4.7 Är enkel, tydlig och har låga administrativa kostnader för de som söker och de som erhåller medel

LiU delar problembilden av den kortsiktighet som delvis finns i svensk forskningsfinansiering och som påverkar hela organisationen och förutsättningar för rekrytering och befordran för enskilda medarbetare på lärosätena. Orimligt hög andel av tid för aktiva forskare läggs på att ansöka om externa forskningsmedel. Med detta sagt så behövs långsiktighet och uthållighet i de anslag som ges för forskning samt de bidrag som fördelas i konkurrens, men även i basanslagen till lärosäten. Tillsammans gör externa bidrag och lärosätenas anslag fri och långsiktig forskning möjlig parallellt. Framtida forskningsmyndigheter bör få i uppdrag att utveckla nuvarande ansökningssystem med målet att ytterligare minska den administrativa bördan för sökande forskare.

6.2.1 Förslag: en statlig finansieringsstruktur med tre myndigheter

LiU **avslår** förslaget om en uppdelning av finansieringsstrukturen i tre olika myndigheter. Utförliga motiveringen till avslaget är beskrivet i kommentarerna till avsnitten inom kapitel 6 nedan.

LiU **avslår** betänkandets förslag på exakta antal årsarbetare, enligt tabell 6.1, vid respektive myndighet. En sådan detaljstyrning bör i stället regleras vid skapandet av

myndigheterna och ske via instruktioner eller regleringsbrev beroende på vilka uppdrag som ges.

6.2.2 Alternativ: en statlig finansieringsstruktur med två myndigheter

LiU **tillstyrker** det alternativa förslaget om en uppdelning av finansieringsstrukturen i två olika myndigheter. Utförliga motiveringen till avslaget är beskrivet i kommentarerna till avsnitten inom kapitel 6 nedan.

LiU anser att Vetenskapsrådet ska finnas kvar med förändrad instruktion samt att Forte, FORMAS, Vinnova och Energimyndigheten slås samman till en gemensam myndighet. Se kommentarer till 6.4.1, 6.4.2 och 6.4.3.

Vidare anser LiU att de myndigheter som listas och beskrivas i avsnitt 3.3 (Myndigheter med andra huvuduppgifter än finansiering av forskning och innovation) har en viktig roll och man vidare bör analyser konsekvenserna av att lägga ner deras forskningsfinansiering, se kommentarer till 6.3.1.

6.3.1 Motiv till förändring av den nuvarande organisationen för statlig extern finansiering av forskning och innovation

Övergången från myndighetsfinansierad forskning (myndigheter som listas i avsnitt 3.3 Myndigheter med andra huvuduppgifter än finansiering av forskning och innovation) till den nya myndighetsstrukturen behöver säkerställas. Forskarnas och myndigheternas kopplingar och samarbete behöver bevaras för att behålla kompetens, relevans och kontakter. Det behöver också klargöras vart befintliga satsningar tar vägen i en övergång till en ny struktur.

De myndigheter som listas och beskrivas i 3.3 (Myndigheter med andra huvuduppgifter än finansiering av forskning och innovation) har idag en viktig roll både i att ge yngre forskare möjligheter till finansiering i mindre riktade bidrag och i att stärka samverkan mellan myndigheternas områden och forskning. Detta får inte tappas bort i den nya forskningsfinansieringsstrukturen.

LiU saknar också en övertygande argumentation i utredningen som beskriver på vilket sätt administrationen förenklas. Både inom forskningsfinansieringsorganisationen men framför allt för forskarna som söker bidrag.

6.4 Förslag – de tre myndigheterna

Skulle Sveriges forskar och samhället i stort tjäna på att den nya forskningsfinansieringsstrukturen består av två eller tre myndigheter? Nya myndigheter (organisationer) löser inte per automatik uppdraget bättre. Med två myndigheter kan det bli en tydlig uppdelning mellan fri och behovsstyrd forskning.

Med två myndigheter skulle, enligt det här förslaget och dess budgetar vara relativt jämnstora mellan de två inriktningarna och logikerna. Å andra sidan kan tre myndigheter också vara ändamålsenligt för att inte hamna i en dikotomi och en olycklig delning av forskning.

Blir de nya forskningsmyndigheternas ansvar bredare och kommer de på ett annat sätt att inkludera exempelvis etik, god forskningssed etc. som hanteras samtidigt på många ställen och ofta utan tillräcklig koordination? Ett förtydligande av vad denna nya roll och vilka mandat som följer med respektive myndighet är viktigt för det framtida arbetet.

LiU ställer sig frågande till hur och var olika strategiska satsningar hör hemma, på vilken myndighet, och saknar en mer ingående analys av detta. Ett exempel är det nationella forskningsprogrammet för virus och pandemier som idag är ett uppdrag inom Vetenskapsrådet. Detta är ett regeringsuppdrag i kölvattnet av covid-19 pandemin och därmed en strategisk satsning för att möta samhällsutmaningar. Kopplingen till grundforskning är dock stark. Var hade denna satsning hamnat i den nya organisationen för forskningsfinansiering. LiU menar att strategiska satsningar med stark koppling till grundforskning kan tas om hand på ett mer ändamålsenligt sätt på den myndighet som ansvarar för grundforskning.

LiU noterar att förslaget i sin helhet förflyttar ansvarsområden mellan de olika myndigheterna vilket resulterar i att framför allt den föreslagna Vetenskapsmyndigheten förlorar flera ansvarsområden jämfört med Vetenskapsrådet. Denna förskjutning bör analysera mer noggrant så att fördelningen av ansvar blir ändamålsenligt och att myndigheten med stort forskarinflytande och med utlysningar till flest forskningsområden också har störst ansvar.

LiU ställer sig frågande till hur finansiering till tvär- och mångvetenskap säkerställs så det inte blir bara "ett undantag". Mycket liten hänsyn tas i slutbetänkandet till att en stor del av forskning är idag tvärvetenskaplig och transnationell. Det tvära bör rimligen rymmas inom alla nya myndigheter på ett tydligare sätt. LiU vill med detta lyfta fram behovet av tvärvetenskapliga och transdisciplinära angreppssätt för att kunna möta komplexa samhällsutmaningar och för att Sverige fortsatt ska vara konkurrenskraftigt som forskningsnation.

6.4.1 Vetenskapsmyndigheten

LiU **avstyrker** förslaget om att inrätta Vetenskapsmyndigheten och föreslår inställt att Vetenskapsrådet ska finnas kvar med förändrad instruktion. Eftersom det enligt utredningens förslag till stor del handlar om en intern omorganisation och ett namnbyte kan detta hanteras inom nuvarande organisation med nytt regleringsbrev och instruktion, på så sätt sparas resurser, både i form av tid och kostnader. Begreppet vetenskapsråd är dessutom väl etablerat både inom Sverige och internationellt, Swedish Research Council, som dessutom uppbär värdskap för ett

av de större partnerskapsprogram inom Horisont Europas hälsokluster varvid benämningen Vetenskapsråd är att föredra.

LiU anser att förslaget på hur de olika ämnesråden ska delas in bör analyseras ytterligare så att det inkluderar alla forskningsområden på ett tydligare sätt. Det gäller till exempel utbildningsvetenskap, kliniska behandlingsforskning, utvecklingsforskning, konstnärlig forskning m. fl. Utbildningsvetenskaplig forskning har utvecklats väl i Sverige tack vare Vetenskapsrådets kommitté för utbildningsvetenskap som riskerar att få en mindre strategisk roll om nuvarande Vetenskapsrådet läggs ner.

LiU **avslår** utredningen förslag om hantering av infrastruktur. Detta gäller både ämnesrådets föreslagna roll och de två nya föreslagna råden för infrastruktur, dvs e-infra och storskalig infrastruktur. LiU anser inte att utredarnas förslag, där en stor andel av forskningsinfrastrukturen kommer att hanteras av ämnesråden, leder till en skarp prioritering. För bland annat forskningsinfrastruktur med tvärvetenskaplig inriktning så kommer det att krävas en koordinering mellan ämnesråden. I praktiken kommer detta att kräva en struktur som liknar dagens RFI som övergripande organ för prioritering av forskningsinfrastruktur där ämnesråden kommer in i beredningsprocessen. Det nya Rådet för storskaliga forskningsinfrastrukturer föreslås hantera internationella sådana men många av dessa har svenska noder och betänkandet beskriver inte hur dessa ska hanteras.

Vidare finner LiU att förslaget om digital infrastruktur inte tillräckligt utvecklat. I betänkandet sammanblandas rollerna finansiering, koordinering och tillhandahållande av tjänster inom en och samma organisation. LiU ställer sig tveksam till att Vetenskapsmyndigheten är en bra hemvist givet de olika typer av verksamheter som ska hanteras i ett samordnat e-infrastrukturråd. Avseende e-infrastruktur så hänvisar LiU till den av SUHF och Vetenskapsrådet framtagna rapporten "Inriktningsförslag för organisering av svensk e-infrastruktur för forskning". Vidare berör utredningen inte grunden för prioritering av medel mellan de tre finansieringsvägarna som föreslås inom Vetenskapsmyndigheten. Det är oerhört viktigt att det finns en balans mellan finansiering av storskalig forskningsinfrastruktur, digital infrastruktur, nationell infrastruktur och projektfinansiering.

LiU anser därför att dagens modell med ett råd för forskningsinfrastruktur, RFI, med ett samlat ansvar för finansiering av forskningsinfrastruktur inom Vetenskapsrådet är huvudsakligen en bra modell. Modellen kan naturligtvis förbättras vilket idag redan sker löpande i samverkan med ämnesråd och lärosätena genom Universitetens referensgrupp för forskningsinfrastruktur (URFI).

LiU **tillstyrker** däremot förslaget om att Vetenskapsmyndigheten (dvs Vetenskapsrådet) ska ges rätt att fatta anslagsbeslut på 20 år för storskalig forskningsinfrastruktur i Sverige.

6.4.2 Myndigheten för strategisk forskning

Även om LiU **avstyrker** förslaget om att inrätta Myndigheten för strategisk forskning lämnas synpunkter på slutbetänkandes förslag om myndighetens organisation och uppdrag.

LiU **avstyrker** att styrelsen för den strategiska myndigheten ska utses av regeringen. Det rimmar illa med universitets och högskolors inspel till den forskningspolitiska propositionen 2025–2028 om autonomi och riskerar att medföra en ryckighet som går stick i stäv med långsiktighet och tydlighet kring utlysningar. I stället föreslår LiU att den bör utses enligt en liknande modell som för dagens Vetenskapsrådet, genom kollegiet, och att regeringen utser ett par av ledamöterna.

I sammanfattningen av Myndigheten för strategisk forskning på s. 23 framgår att "Även forskare kan ingå i de rådgivande organen". LiU anser vidare att detta bör ändras till "ska". Intentionen att denna myndighet ska vara politiskt styrd är annars uppenbar.

Den forskningsinfrastruktur som föreslås finansieras av Vetenskapsmyndigheten är av nytta även för verksamhet som ska finansieras av den föreslagna Myndigheten för strategisk forskning. I detta sammanhang anser inte LiU att fördelningen av resurser med fokus på forskningsinfrastruktur mellan de tre föreslagna myndigheterna är väl beskriven och underbyggd. Såsom utredningen beskriver finansieras idag forskningsinfrastruktur inte bara av Vetenskapsrådet utan också av andra myndigheter som föreslås utvecklas. Här bör koordineringen mellan myndigheterna som föreslås utvecklas för att inte bara hantera/finansiera infrastruktur utan även kedjan av forskning från grund till mer tillämpad eller behovsmotiverad forskning. En utmaning som blir lättare om man väljer förslag med två myndigheter.

LiU **avslår** förslaget om att alla myndigheters forskningsfinansiering ska utvecklas. Detta gäller företrädesvis Naturvårdsverket, Trafikverket och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB. Dessa myndigheter har unik beställarkompetens där dialogen med lärosätena är viktig för att denna ska vidareutvecklas. LiU är frågande över hur budgetförslagen för de tre respektive myndigheterna är framtagna. En utförligare motivering och analys bör genomföras innan dessa siffror fastställs. Här bör balansen mellan grund-, tillämpad- och den mer behovsmotiverade forskningen utredas och analyseras. Detsamma gäller behoven av demonstratorprojekt, statsstöd för innovation etc.

LiU **tillstyrker** förslaget om ett samlat ansökningssystem för alla forskningsfinansierade myndigheter. Var detta ansvar ska ligga är dock en av fråga av mer praktisk karaktär. De erfarenheter som idag erhållits från Prisma bör tas tillvara innan ett nytt system implementeras. Även här är samverkan mellan de föreslagna myndigheterna viktig men också mellan existerande finansiärer som

finns idag. Dessutom bör de forskningsfinansierade myndigheterna få i uppdrag att i dialog med lärosätena utveckla ansökningssystemet ytterligare för att minska den administrativa bördan för sökande forskare.

6.4.3 Innovationsmyndigheten

LiU **avstyrker** förslaget att en ny myndighet med benämningen Innovationsmyndigheten inrättas. Den nya strukturen bedöms inte att skilja sig nämnvärt från det uppdrag som Verket för Innovationssystem (Vinnova) har idag, eller skulle kunna ges, givet den kompetens som finns inom verksamheten.

Som förslaget är beskivet finns dessutom oklarheter i uppdragen kring samhällsmål (missions) och testbäddar där även den föreslagna Myndigheten för strategisk forskning uppenbarligen har en viktig roll att fylla.

LiU ser positivt på de avsnitt som poängterar ett utökat samarbete mellan närliggande föreslagna myndigheter. Innovationsprocesser är i huvudsak inte linjära utan iterativa, varvid en innovationsstödande verksamhet bör verka över hela FoU processen.

Samarbetet med andra statliga ansvarsområden inom tillväxtområdet t.ex. ALMI, Tillväxtverket och Industrifonden bör utvecklas vidare. LiU skulle gärna sett ett alternativ förslag på en Innovations- och tillväxmyndighet där dessa organisationer sammanförs.

Slutligen **tillstyrker** LiU den tilltänkta organisationsformen men som ovan, inte bara bör utan ska, företrädare för akademien beredas plats i styrelsen.

6.4.4 Myndigheten för strategisk forskning och innovation

LiU **tillstyrker** förslaget att inrätta en myndighet för strategisk forskning och innovation. Att samordna och koordinera behovsmotiverad strategisk forskning och innovation har flera fördelar. Genom att koordinera forsknings- och innovationsinsatser kring specifika samhällsrelevanta behov främjas samverkan mellan olika aktörer, forskare, företag, offentliga aktörer och civilsamhälle. Detta skapar en dynamisk och öppen miljö där forskningsresultat, idéer och resurser kan flöda mer effektivt vilket möjliggör en målinriktad fokusering för att skapa tillämpliga och hållbara lösningar. Strategiska forskning och innovation hör ihop och kan, om satsningar koordineras gemensamt tackla utmaningar inom tex de globala hållbarhetsmålen, tvärvetenskap och energisystem.

Betänkandet brister dock avseende en djupare analys av förutsättningar och stöd för innovation och tillväxt, disruptiv respektive inkrementell innovation samt nyttiggörande och genomslag av forskningsresultat till gagn för samhällets utveckling och näringslivets konkurrenskraft.

LiU **avslår** förslaget om den strategiska myndighetens skall ha ansvar för internationalisering och föreslår i stället att detta ansvar ska delas mellan den föreslagna Vetenskapsmyndigheten och Myndigheten för strategisk forskning och innovation. En naturligare fördelning skulle vara att Vetenskapsmyndigheten har ansvar för pelare 1 inom EU:s ramprogram och Myndigheten för strategisk forskning och innovation för pelare 3 medan de två myndigheterna har gemensamt och i viss mån uppdelat ansvar för pelare 2. Till exempel så finns inom pelare 1 det europeiska forskningsrådet, ERC, forskarmobilitet via Marie Curie och forskningsinfrastruktur, dvs verksamheter som ligger inom den föreslagna Vetenskapsmyndigheten.

LiU **avslår**, i likhet med ovan, förslaget att regeringen ska utse styrelsen för Myndigheten för strategisk forskning och föreslår att detta bör ske kollegialt.

I likhet med förslaget om att inrätta Myndigheten för strategisk forskning och Innovationsmyndigheten **avslår** LiU förslaget om att alla myndigheters forskningsfinansiering ska avvecklas.

6.5 Förslag – gemensamma uppgifter, samverkan och uppföljning

Behovet av samverkan mellan myndigheterna är stor, men trots det ger inte slutbetänkandet förslag på hur denna samverkan ska organiseras, bara att den ska finnas. Samverkan behöver utvecklas eftersom det är många frågor som kan och ska koordineras – allt från strategiska forskningsfrågor till juridik och administration.

Ur ett vetenskapligt perspektiv behöver forskningsetik, internationalisering och öppen vetenskap ett mer formaliserat och tydligare uppdrag under samordning eftersom dessa är grundläggande och avgörande frågor inom forskningen.

6.5.2 Balans mellan extern finansiering och basanslag

LiU känner oro när det gäller diskussionen och slutsatserna om bättre nyttjande av basanslag. Basanslaget, som redan är alldeles för litet, riskerar att tappa den lilla kraft det har om det alltför starkt toppstyrs. Att "spara tid" genom att exempelvis minska antalet forskare som lägger tid på att skriva forskningsansökningar finansierat av basanslaget är visserligen ur ett aggregerat perspektiv en ekonomiskt sund tanke, men innebär en stark risk för styrning av fri forskning och cementering av att redan tidigare gynnade aktörer ytterligare gynnas (s.k. Matteuseffekter). Excellent forskning av excellenta forskare behövs, men excellens ska inte bestämmas a priori och vara exklusivt för ett fåtal forskare. Forskningen behöver också heterogenitet.

7.4 Ekonomiska konsekvenser

LiU ifrågasätter de potentiella besparingar som nämns i betänkandet. LiU befarar att de inte med enkelhet kan infrias och de behöver i så fall tydliggöras för att verka trovärdiga.

7.4.1 Förvaltningskostnader samt anslag som fördelas av de tre nya myndigheterna

LiU ställer sig också frågande till hur anslagen fördelas mellan de tre/två myndigheterna. I de ekonomiska beräkningarna tas det ingen hänsyn till att Forte, Formas och andra myndigheter ger anslag för grundforskning. Dessa medel bör flyttas till Vetenskapsmyndigheten enligt förslaget men i beräkningarna verkar detta inte ha gjorts. Detta gör att den fria grundforskningen får en mindre del av anslagsmedlen vilket urholkar den fria forskningen. Budgetarna och anslagsfördelningen måste därför ses över och vid behov justeras, den fria grundforskningen behöver stärkas, inte minskas.

Handläggningen av beslutet

Beslut i detta ärende har fattats av rektor Jan-Ingvar Jönsson vid rektors beslutsmöte i närvaro av tillförordnade universitetsdirektören Per-Olof Brehmer och sekreteraren Maria Fält, efter föredragning av rektorsrådet för särskilda forskningsfrågor Per Dannetun.

Samverkansdirektören Jan Axelsson och forskningskoordinatören Nina Genneback har deltagit i ärendets beredning. Delyttranden har inhämtats från fakulteterna och området utbildningsvetenskap.

Jan-Ingvar Jönsson

Per Dannetun

Sändlista:

Universitetsledningen
Universitetsdirektörens ledningsgrupp
Fakultets- och områdesstyrelser (funktionsadresser)
Dekanerna (funktionsadresser)
Prefekterna

Fakultetskanslierna (funktionsadresser)
Institutionerna (de administrativa cheferna)
Överbibliotekarien
Internationaliserings- och samverkansavdelningen (Jan Axelsson)
Forskningsstödsavdelningen (Nina Genneback)
Internrevisionen
Berörda lokala fackliga organisationer
Studentkårerna
Innehållsredaktionen
Dokument- och arkivenheten